

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 08.12.1999
KOM(1999) 613 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN
TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET**

Europeiska gemenskapens deltagande i regionala fiskeorganisationer

1.	Inledning	4
2.	De regionala fiskeorganisationernas centrala roll i förvaltningen av världens fiskeresurser	5
2.1.	Behovet att förvalta fiskeresurserna	5
2.2.	Regionala fiskeorganisationer på stark framväxt	6
2.2.1.	Ursprung och uppgift	6
2.2.2.	De befintliga regionala fiskeorganisationerna	6
2.2.3.	Struktur och befogenheter	7
2.3.	De regionala fiskeorganisationerna - smältdegel för en rättsordning för förvaltning av fiskeresurser	8
2.3.1.	Åtgärder som tillämpas för de fördragsslutande parterna	8
2.3.2.	Åtgärder som kan användas mot de icke-fördragsslutande parterna	8
3.	Gemenskapens ökade och nödvändiga närvaro inom de regionala fiskeorganisationerna	9
3.1.	Gemenskapen och de regionala fiskeorganisationerna	9
3.2.	Skyldigheter som följer av deltagandet i de regionala fiskeorganisationerna	10
3.2.1.	Att företräda gemenskapens intressen	10
3.2.2.	Att bidra till budgeten	10
3.2.3.	Att delta i arbetet	11
3.2.4.	Att införliva rekommendationerna	11
3.2.5.	Att tillämpa åtgärder för förvaltning och bevarande	12
4.	Komplementaritet mellan kommissionen och medlemsstaterna i fördelningen av arbetsuppgifterna	12
4.1.	Kommissionen inriktar sig på sina viktigaste uppdrag	12
4.1.1.	Att företräda gemenskapen	12
4.1.2.	Lagstiftande uppgifter	12

4.2. En uppdelning av de uppgifter som rör insamling och förvaltning av data	13
4.2.1. Överföring av data	13
4.2.2. Deltagande i tekniska och vetenskapliga kommittéer	14
4.3. System för inspektion och kontroll	14
5. Slutsatser	15

1. INLEDNING

Europeiska gemenskapen har vid upprepade tillfällen uttryckt sin vilja att hävda sin närvaro på den internationella scenen och att förstärka sin förmåga till gemensamma åtgärder på området för yttre förbindelser. Denna vilja är särskilt påtaglig inom fiskeområdet.

Det oroväckande tillståndet för de flesta fiskbestånden i världen kombinerat med den överdimensionerade utnyttjandekapaciteten hos världens största fiskeflottor, kräver att det internationella samarbetet när det gäller förvaltning av fiskeresurserna förstärks.

Detta samarbete måste avse såväl förvaltning av de bestånd som kan fiskas i zoner som står under flera kuststaters suveränitet som de bestånd som finns helt eller delvis utanför dessa zoner. Detta är viktigt dels för att se till att de åtgärder som antas för öppet hav överensstämmer med de som avser de exklusiva ekonomiska zonerna (EEZ) och dels för att undvika att principen om frihet på öppet hav, som gemenskapen fäster stort avseende vid, inte förändras till jungelns lag.

Det är därför ytterst viktigt att gemenskapen, som har världens fjärde största fiskekapacitet, intensifierar sin medverkan för att utforma, inrätta och fastställa bestämmelser för fiskeresurserna som överensstämmer med dess internationella förpliktelser i syfte att på ett hållbart sätt försvara sina fjärrfiskande flottors ekonomiska intressen samt effektivt genomförande av en ansvarsfull fiskeripolitik.

De regionala fiskeorganisationerna är den viktigaste pådrivande kraften i detta internationella samarbete. De härstammar från internationella avtal och utgör en ram inom vilken staternas företrädare samlas för att på basis av bästa tillgängliga vetenskapliga rön fastställa bestämmelser för förvaltning av fiskeresurserna. En regional fiskeorganisation utgör alltså ett särskilt lämpligt verktyg eftersom den erbjuder en rättslig ram som i kraft av organisationens regionala karaktär ger möjligheter att ta hänsyn till de särdrag och egenskaper som präglar den egna zonen.

Under de senaste åren har de regionala fiskeorganisationer ökat väsentligt både i antal och betydelse. Deras insatser har också blivit mer kraftfulla. Organisationernas roll, som från början var begränsad och huvudsakligen bestod i att utarbeta utlåtanden i frågor som rörde bevarande och förvaltning av fiskeresurser, har utsträckts till utövande av befogenheter när det gäller förvaltning och reglering av utnyttjandet av dessa resurser.

De åtgärder som antas inom denna ram medför att begrepp och principer inrättas och fastställs varigenom en internationell rättsordning för förvaltning av fiskeresurser gradvis tar form. Denna rättsordning baseras på Havsrättskonventionen och tillämpas i första hand för de fördagsslutande parterna men inbegriper också alltmer genomförande av bestämmelser som avser de icke-fördagsslutande parterna.

I kraft av sin exklusiva behörighet i fiskefrågor, har gemenskapen fört en aktiv politik för att företräda och försvara sina intressen inom de regionala fiskeorganisationerna. Gemenskapen är för närvarande medlem i tio regionala fiskeorganisationer, har sökt anslutning till ytterligare en organisation och deltar aktivt i inrättandet av två nya organisationer.

Detta deltagande bör ses i ljuset av enhetlighet mellan den gemensamma fiskeripolitikens interna och externa aspekter. Om gemenskapen har en roll att spela för att påverka utvecklingen av det arbete som bedrivs på internationell nivå på området för förvaltning av

fiskeresurser är det i gengäld obestriddligen så att detta arbete också påverkar de regler för intern förvaltning som gäller för denna politik. Deltagande i detta arbete medför betungande uppgifter som t.ex. att representera gemenskapen, delta, tillhandahålla och överföra uppgifter och genomföra de antagna åtgärderna, särskilt när det gäller kontroll av fiskeverksamheterna.

Utan att påverka den nödvändiga analys av de principer och begrepp som gemenskapen skall försvara inom de regionala fiskeorganisationerna vilken kommer att göras vid ett senare tillfälle, kommer detta meddelande att begränsas till att behandla faktorer som hänför sig till gemenskapens roll inom de regionala fiskeorganisationerna och till en bedömning av fördelningen mellan gemenskapen och medlemsstaterna av de uppgifter som denna medverkan resulterar i.

2. DE REGIONALA FISKEORGANISATIONERNAS CENTRALA ROLL I FÖRVALTNINGEN AV VÄRLDENS FISKERESURSER

Olika händelser har lett till större insikt om behovet att bevara och förvalta fiskeresurser inte endast i det öppna havet utan också de resurser som tillhör kuststaternas jurisdiktion. Detta har i sin tur lett till framväxten av regionala fiskeorganisationer som viktiga förvaltningsinstrument.

2.1. Behovet att förvalta fiskeresurserna

När Europeiska gemenskapen anslöt sig till Förenta Nationernas havsrättskonvention 1982, åtog sig den och de övriga fördragsslutande staterna bland annat att upprätta jämvikt mellan de rättigheter och skyldigheter som å ena sidan kuststaterna har och å andra sidan de som innehas av de stater som fiskar på öppet hav. Denna jämvikt har som första mål ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna.

Efter den utvidgning av de exklusiva ekonomiska zonerna till 200 nautiska mil som genomfördes på 70-talet, måste de fjärrfiskande flottorna omstrukturera sina verksamheter och intensifierade därmed beskattningen av resurserna, vilket ledde till ett oroväckande överutnyttjande av de flesta bestånden, något som de tekniska framstegen också bidrog till.

Stabilisering av de rättsliga internationella förbindelserna och införande av ett effektivt samarbete utgör en mycket viktig uppgift för gemenskapens framtida djuphavsfiske. Därför har gemenskapen deltagit aktivt i utarbetandet av följande tre nya instrument som kompletterar och förtydligar de bestämmelser som antagits inom ramen för havsrättskonventionen:

- Ett avtal som syftar till att främja att de fartyg som fiskar på öppet hav följer de internationella åtgärder för bevarande och förvaltning som antogs inom ramen för FAO 1993.
- En uppförandekod för ett ansvarigt fiske, som antogs av FAO:s konferens i november 1995 och som följer upp Cancun-deklarationen från 1992.
- Ett avtal om tillämpning av bestämmelserna i Förenta Nationernas havsrättskonvention om bevarande och förvaltning av fiskbestånd som förflyttar sig såväl inom som utanför de exklusiva ekonomiska zonerna (gemensamma fiskbestånd) och ständigt vandrande arter, det s.k. "New York-avtalet", som antogs 1995.

Gemenskapen är redan part i de två första instrumenten och inför en förstärkning och stabilisering av den internationella rättsordningen, är det angeläget att gemenskapen kan deponera ratifikationsinstrumenten för det tredje instrumentet samtidigt med medlemsstaterna.

I dessa instrument bekräftas de regionala fiskeorganisationernas avgörande roll för att säkerställa genomförandet av detta internationella samarbete. Det ovannämnda New York-avtalet har påtagligt förstärkt deras roll i detta hänseende eftersom det innebär att

- de befintliga organisationernas insatser blir mer dynamiska och att nya organisationer skall inrättas där inga finns,
- de stater som inte är medlemmar och som har fiskeintressen i de berörda zonerna ansluter sig till relevant organisation eller accepterar att tillämpa dess föreskrifter,
- de åtgärder för bevarande och förvaltning som tillämpas i öppet hav och i de exklusiva ekonomiska zonerna skall vara förenliga,
- lämpliga kontrollsystem införs inom dessa organisationer för att garantera den faktiska tillämpningen av de beslut som organisationerna har fattat,
- obligatoriska förfaranden för lösande av tvister i godo införs.

2.2. Regionala fiskeorganisationer på stark framväxt

2.2.1. Ursprung och uppgift

Även om de första regionala fiskeorganisationerna såg dagens ljus i början av detta århundrade, har de allra flesta av dem skapats under de senaste fyrtio åren.

Dessa organisationers roll har utvecklats hand i hand med en växande insikt om behovet av att förvalta fiskbestånden på ett hållbart sätt. De regionala fiskeorganisationerna har under lång tid främst spelat en rådgivande roll när det gäller bevarande av resurserna och det var inte förrän i början av 70-talet som de började bedriva förvaltningsverksamheter vilka, allteftersom tillståndet för bestånden förvärrades, medförde att åtgärder för bevarande av dessa bestånd antogs. Därefter följde begränsningar av fiskemöjligheterna och senast rent av avskräckande åtgärder gentemot icke fördragsslutande parter. Efter Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling den 3-14 juni 1992 i Rio de Janeiro har utvecklingen mot en allt mer aktiv roll för de regionala fiskeorganisationerna påskyndats betydligt.

De regionala fiskeorganisationerna har alltså till uppgift att förhindra intressekonflikter mellan nationerna när det gäller utnyttjandet av marina resurser och att säkerställa hållbar jämvikt mellan utnyttjandet av resurserna och bevarandet av dem.

2.2.2. De befintliga regionala fiskeorganisationerna

Det finns en lång rad olika regionala fiskeorganisationer. Vissa tog form under FAO:s ledning, medan andra skapats fristående från denna organisation. När det gäller den förstnämnda kategorin, har vissa organisationer en rent rådgivande karaktär utan egen administrativ organisation (t.ex. CECAF¹), medan andra har förvaltningsbefogenheter och har

¹ Fiskerikommissionen för östra Centralatlanten.

utrustats med fristående strukturer och budget (t.ex. IOTC²). Majoriteten av organisationerna har behörighet för bevarande och förvaltning av resurserna.

Vissa organisationer ägnar sig åt alla biologiska resurser som finns inom deras behörighetszon (t.ex. NAFO³). Andra är inriktade på ett fiskbestånd eller en grupp av bestånd (t.ex. ICCAT⁴). När det gäller organisationernas geografiska behörighetsområde kan det vara begränsat till öppna havet eller omfatta både öppna havet och kuststaternas exklusiva ekonomiska zoner (EEZ) på grund av beståndens biologiska enhetlighet. Därutöver finns vissa organisationer som endast omfattar zoner inom kuststaternas jurisdiktion, som IBSFC⁵.

För närvarande omfattas de flesta av de zoner i öppna havet där det bedrivs fiskeverksamheter under en regional fiskeorganisationens behörighet. Vid en inventering nyligen konstaterades att det finns 35 regionala fiskeorganisationer vilka tillsammans täcker större delen av haven och oceanerna, och att 32 av dessa organisationer bedriver förvaltningsverksamheter.

Om några år kommer nästan hela det öppna havet att omfattas av regionala fiskeorganisationer. Tre nya organisationer håller på att bildas, för zonerna Sydvästatlanten (SEAFO), Sydostatlanten och västra delen av centrala Stilla havet.

2.2.3. Struktur och befogenheter

Inom de regionala fiskeorganisationerna uttrycks en stark önskan att stärka strukturer och självbestämmande. Detta kan bland annat konstateras inom NEAFC⁶ som för närvarande håller på att se över sina strukturer och har inrättat ett fristående sekretariat, eller CGPM som inom kort kommer att förfoga över en fristående budget. CECAF studerar för närvarande möjligheterna till liknande utveckling.

I allmänhet utformas de regionala fiskeorganisationernas strukturer kring följande organ:

- Ett verkställande organ (kommission) som bland annat har till uppgift att anta åtgärder för bevarande och förvaltning av bestånden.
- Ett vetenskapligt organ som avger vetenskapliga utlåtanden och rekommendationer i syfte att utforma och anta åtgärder för bevarande⁷,
- Ett sekretariat som handhar de administrativa uppgifterna inom organisationen.
- Underordnade organ som förbereder arbetet (finanskommitté, tillämpningskommitté, statistikkommitté etc.).

Dessa organ består av företrädare för de fördragsslutande parterna vilka kan åtföljas av experter och rådgivare. De sammanträder minst en gång om året i plenarmöte, och detta föregås vanligen av ett möte i det vetenskapliga organet. Till dessa ordinarie möten kan tillkomma extraordinära möten om organisationen står inför särskilda problem. Parallellt med

² Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen.

³ Nordvästatlantiska fiskerikommissionen.

⁴ Internationella konventionen om bevarande av atlantisk tonfisk.

⁵ Fiskerikommissionen för Östersjön.

⁶ Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten.

⁷ Förutom NEAFC och IBSFC som kan utnyttja ett fristående organ, Internationella havsforskningsrådet (ICES).

detta sammanträder en lång rad olika tekniska eller vetenskapliga arbetsgrupper som är särskilt aktiva i perioderna mellan varje plenarmöte.

2.3. De regionala fiskeorganisationerna - smältdegel för en rättsordning för förvaltning av fiskeresurser

De regionala fiskeorganisationerna utgör navet i ett allt mer omfattande regelverk för fiskeresurserna.

2.3.1. Åtgärder som tillämpas för de fördragsslutande parterna

De regionala fiskeorganisationerna fastställer åtgärder för bevarande och förvaltning i synnerhet på grundval av vetenskapliga utlåtanden. Dessa åtgärder antas enligt organisationens beslutsprocess (konsensus, enkel eller kvalificerad majoritet). Förutom tekniska åtgärder (som maskstorlek eller ministorlek för fångsten) innefattar de regelbundet fastställande av totala tillåtna fångstmängder liksom regler för fördelningen mellan de kontraktsslutande parterna som exempelvis för tonfisk inom ramen för ICCAT, liten hälleflundra inom ramen för NAFO, blåvittling inom ramen för NEAFC eller landnoting inom ramen för CCAMLR.

Den viktigaste aspekten är dessa åtgärders tvingande karaktär, för när de väl har antagits blir de obligatoriska för de fördragsslutande parter som inte har utnyttjat den rätt att resa invändningar som vanligen återfinns i organisationernas stadgar.

Organisationerna utrustar sig med förvaltningsmekanismer (uppföljning av fångster, statistiska program, kontroll av handelsflöden) som gör det möjligt för dem att följa hur de fördragsslutande parterna genomför åtgärderna för bevarande.

Därutöver inför organisationerna system för inspektioner, kontroller och övervakning för att kontrollera att de fördragsslutande parterna följer åtgärderna. Dessa system innefattar förfaranden för bordning och inspektion som förstärker samarbetet mellan de fördragsslutande parterna.

Förutom organisationernas befogenheter när det gäller förvaltning av resurserna i egentlig mening, kan de också tolka, förtydliga och tillämpa de allmänna principer eller rättsliga begrepp som följer av FAO:s uppförandekod eller New York-avtalet som exempelvis begreppet staternas faktiska intresse inom de berörda fiskena, försiktighetsmetoden, principen om öppenhet, flaggstatens skyldigheter eller tvistlösning i godo.

2.3.2. Åtgärder som kan användas mot de icke-fördragsslutande parterna

I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som de regionala fiskeorganisationerna vidtar för att avskräcka de icke-fördragsslutande parternas (icke-samarbetande parter) fartyg från att äventyra uppnåendet av de överenskomna målen när det gäller förvaltning av resurserna.

Denna uppmärksamhet är så mycket mer nödvändig eftersom de förvaltningsåtgärder som de regionala fiskeorganisationerna antar är av en alltmer tvingande art, vilket kan få den oönskade effekten att stimulera vissa fartygsägare att föra sina fartyg under ett tredje lands flagg vilket inte är medlem av organisationen.

Detta fenomen, som brukar benämnas att segla under "bekvämlighetsflagg", har en särskild återklang inom fiskesektorn ty det medför inte bara orättvisa konkurrensvillkor utan riskerar

också att omintetgöra de förvaltningsåtgärder som utvecklats av de stater som deltar i de regionala fiskeorganisationernas arbete.

Även om den internationella rätten vilar på principen att internationella fördrag eller konventioner inte kan skapa skyldigheter för de icke fördragsslutande parterna, erkänner den skyldigheten att samarbeta. Det organiserade internationella samfundet måste sålunda, med beaktande av samma internationella rätt, utrusta sig med medel för att "försöka avskräcka verksamheter från sådana fartyg som seglar under staters flagg vilka varken är medlemmar eller deltagare (i de regionala fiskeorganisationerna) och som ägnar sig åt verksamheter som äventyrar de åtgärder för bevarande och förvaltning som antagits av dessa organisationer" (Uppförandekoden 7.7.5).

De regionala fiskerierorganisationerna har sålunda en mycket viktig roll att spela när det gäller att fastställa åtgärder som kan genomföras av staterna för att undvika att unilaterala åtgärder genomförs på öppet hav. De bidrar därmed till utformning och genomförande av inslag i den internationella rätten som omfattar mycket varierade områden. ICCAT har exempelvis nyligen antagit rekommendationer om internationell handel med tonfisk som är direkt inriktade på de icke-fördragsslutande parterna.

Aktuella ämnen inom de regionala fiskeorganisationerna innefattar såväl tillträde till hamnar och förbud att landa illegal fångst, som frågor som rör marknadstillträde med möjligheter att tillämpa handelssanktioner mot de stater som vägrar att samarbeta, eller frågor som rör åtgärder knutna till fastställande och omfattning av staternas jurisdiction över sina medborgare. Härvid bör också nämnas de inspektions- och kontrollåtgärder som följer av bestämmelserna i New York-avtalet vilka, när det avtalet träder i kraft, kan komma att användas mot de parter som inte har anslutit sig till de regionala fiskeorganisationer som har ratificerat avtalet.

3. GEMENSKAPENS ÖKADE OCH NÖDVÄNDIGA NÄRVARO INOM DE REGIONALA FISKEORGANISATIONERNA

Med hänsyn till att vissa medlemsstaters flottor i över hundra år har bedrivit fjärrfiske, att alla dessa flottor tillsammans har världens fjärde största fiskekapacitet, att dessa flottor är beroende av fiske av gemensamma fiskbestånd och ständigt vandrande arter, och till de förpliktelser som gemenskapen har ingått på den internationella scenen, har gemenskapen en mycket viktig roll att spela inom de regionala fiskeorganisationerna. Om man bortser från flottans fiskeverksamheter, kan det erinras om att gemenskapens marknad, tillsammans med Förenta staternas och Japans, är en av världens tre största marknader för avsättning av världens fångst och att gemenskapen mot denna bakgrund är skyldig att medverka till utveckling av ett ansvarigt fiske.

3.1. Gemenskapen och de regionala fiskeorganisationerna

Gemenskapen är fördragsslutande part i tio regionala fiskeorganisationer och observatör i ytterligare två (se bilagan). Den har anslutit sig till en tredjedel av dem under de fyra senaste åren. Gemenskapen är bland annat särskilt engagerad i fastställande och inrättande av SEAFO och ordningen för Sydvästatlanten. Den har slutligen visat sitt intresse att spela en aktiv roll i

bildandet av organisationen för västra delen av centrala Stilla havet och har ansökt om anslutning till ICCAT⁸.

Detta ökade deltagande motiveras av en vilja att aktivt medverka i fastställandet av åtgärder för bevarande och förvaltning av de resurser som utnyttjas av gemenskapens redare i syfte att säkerställa dels att de fjärrfiskande nationernas intresse tas i beaktande på samma sätt som kuststaternas intressen och dels att de principer och begrepp som genomförs i de olika regionala fiskeorganisationerna är enhetliga samtidigt som de tar hänsyn till varje organisations särdrag.

Detta deltagande gör det också möjligt för gemenskapen att säkerställa konsekvens och samverkan mellan åtgärderna och den politik som gemenskapen för inom ramen för sina bilaterala fiskeförbindelser med tredje land. Ur tredje lands synpunkt utgör medverkan i fiskeorganisationerna en garanti för gemenskapens åtagande när det gäller hållbar förvaltning av resurserna. I detta avseende och i enlighet med de skyldigheter som följer av New York-avtalet, ger gemenskapen finansiellt stöd, inom ramen för de fiskeavtal som den har slutit med utvecklingsländerna, till dessa länders deltagande i de berörda regionala fiskerierorganisationerna.

3.2. Skyldigheter som följer av deltagandet i de regionala fiskeorganisationerna

Deltagandet i de regionala fiskeorganisationerna medför följande fem typer av skyldigheter:

- Att företräda gemenskapens intressen.
- Att lämna ett finansiellt bidrag till de regionala fiskeorganisationernas budget och till dess arbete.
- Att delta i arbetet.
- Att införliva rekommendationerna.
- Att genomföra de åtgärder för bevarande och förvaltning som antagits.

3.2.1. Att företräda gemenskapens intressen

I enlighet med artikel 300 i fördraget företräds gemenskapen av kommissionen. När gemenskapen deltar i inrättandet av nya regionala fiskeorganisationer eller ansluter sig till en befintlig sådan organisation, förhandlar kommissionen i gemenskapens namn på grundval av förhandlingsdirektiv från rådet och i samråd med en särskild kommitté som utsetts av rådet.

När dessa organisationer inrättats eller när gemenskapen blivit medlem i en sådan organisation, sörjer kommissionen för att företräda gemenskapens intressen i dessa organisationer, och ansvarar gentemot dessa organisationer och övriga fördragsslutande parter för de åtaganden som gemenskapen har kunnat samtycka till. Inom denna ram bevakar kommissionen att dess politik på olika områden är konsekvent.

⁸ Interamerikanska tropiska tonfiskkommissionen.

3.2.2. Att bidra till budgeten

De flesta regionala fiskeorganisationer förfogar över en fristående budget som erhåller sina medel genom bidrag från de fördragsslutande parterna, beräknade enligt olika kriterier (fångster, staternas ekonomiska ställning etc.). Vissa regionala fiskeorganisationers budget visar för närvarande tecken på att öka för att täcka finansiering av administrativa kostnader men också finansiering av programmen för vetenskaplig forskning med hänsyn till hur dessa organisationers roll på den internationella scenen har utvecklats. Man kan däremot konstatera att budgetarna för de organisationer som redan är väl etablerade istället tycks stabiliseras. Deltagande i organisationernas arbete medför också utgifter förknippade med mer eller mindre vanligt förekommande deltagande i arbetsgrupper.

När det gäller gemenskapen betalas det finansiella bidraget till de regionala fiskeorganisationerna genom gemenskapens budget. För närvarande uppgår de anslag som finns tillgängliga för detta ändamål till 3,7 miljoner ecu. Dessa anslag bör anpassas allt eftersom behoven förändras och beroende på vissa organisationers utveckling.

Gemenskapens deltagande på detta område måste följa samma regler för exklusiv behörighet som de som tillämpas för de regionala fiskeorganisationernas övriga verksamheter både när det gäller fastställande av gemenskapens ståndpunkt i fråga om utvecklingen av varje organisations budget och utövande av rösträtt.

Kommissionen måste dessutom se till att de anslag som de regionala fiskeorganisationerna får utnyttjas enligt bestämmelserna särskilt när det gäller finansieringsverksamheter eller medfinansiering av enskilda projekt där det måste finnas bestämmelser om revision.

3.2.3. Att delta i arbetet

När gemenskapen deltar i egenskap av fördragsslutande part i regionala fiskeorganisationers plenarmöten är det kommissionen som förhandlar, begär ordet och röstar i gemenskapens namn enligt de "gemenskapsståndpunkter" som fastställts av rådet på basis av förslag från kommissionen. I syfte att se till att gemenskapens strategier inom de olika regionala fiskeorganisationerna är konsekventa, utarbetar kommissionen förslag till gemensam ståndpunkt i alla de ämnen som tas upp, samtidigt som den försäkrar sig om att gemenskapen uppfyller sina internationella skyldigheter i övriga internationella organ.

Kommissionen åtföljs på plats av experter från medlemsstaterna och står i ständig kontakt med dem genom samordningsmöten på plats, för att förfina dessa ståndpunkter och för att vid behov anpassa dem om oförutsedda händelser skulle inträffa.

Vid sidan av detta deltagande i de regionala fiskeorganisationernas plenarmöten, deltar kommissionen också i arbetet i dessas underordnade organ och i arbetsgrupperna. Slutligen måste den sörja för deltagande i de vetenskapliga rådens möten antingen direkt eller genom att begära stöd från vetenskapsmän från medlemsstaterna.

3.2.4. Att införliva rekommendationerna

Om inga invändningar rests, gäller de handlingar (rekommendationer) som antagits av en regional fiskeorganisation i vilken gemenskapen deltar för gemenskapen så snart som de har blivit obligatoriska i enlighet med den berörda organisationens bestämmelser.

För att dessa handlingar skall kunna anföras mot aktörerna måste de införlivas i gemenskapens rättsordning.

3.2.5. *Att tillämpa åtgärder för bevarande och förvaltning*

Kommissionen vakar över att medlemsstaterna tillämpar rekommendationerna enhetligt och effektivt.

Inom gemenskapens rättsliga ram faller tillämpningen av de åtgärder för bevarande och förvaltning som antagits av de regionala fiskeorganisationerna på medlemsstaterna, som skall tillämpa dessa åtgärder införlivade i gemenskapsrätten på samma sätt som de åtgärder som antagits för förvaltning av de interna resurserna. När det exempelvis gäller förvaltning av kvoter skall samma mekanismer gälla som de som avser förvaltning av kvoter för gemenskapsvattnen (insamling av fångstdata, stängning av fisken etc.). Samma sak gäller för kontroll av gemenskapsfartygens fiskeverksamheter på öppet hav.

4. KOMPLEMENTARITET MELLAN KOMMISSIONEN OCH MEDLEMSSTATERNA I FÖRDELNINGEN AV ARBETSUPPGIFTERNA

Det ökade antalet regionala fiskeorganisationer och dessas allt mer omfattande befogenheter kräver en ökad närvaro av gemenskapen, ett större antal rekommendationer att införliva och skyldigheter att uppfylla, särskilt när det gäller överföring av uppgifter, inspektioner och kontroller.

I syfte att förena sina internationella skyldigheter och de restriktioner både när det gäller budget och personal som gemenskapsinstitutionerna har att följa, är det nödvändigt att mer exakt ange vilka uppgifter som ankommer på kommissionen och vilka som åligger medlemsstaterna, baserat på att kommissionen inriktar sig på sina ursprungliga uppdrag utan att ifrågasätta definitionen av gemenskapens ansvar på den internationella scenen.

Denna fördelning påverkar inte på något sätt det faktum att gemenskapen förblir den enda interlokutören som inom de regionala fiskeorganisationerna ansvarar för skydd och förvaltning av resurserna.

4.1. Kommissionen inriktar sig på sina viktigaste uppdrag

4.1.1. Att företräda gemenskapen

Kommissionen företräder gemenskapen i möten i de regionala fiskeorganisationerna och måste fortsätta att närvara vid de möten där beslut fattas, för att med en enda röst ge uttryck för gemenskapens ståndpunkt. Kommissionen kan inte delegera denna uppgift till medlemsstaterna. Den bör sålunda i framtiden fortsätta att sörja för lämplig representation i det dussintal organisationer som gemenskapen kommer att vara medlem i.

Förutom att man skall punktligr närvara vid samtliga dessa möten, kräver denna funktion som gemenskapens företrädare ett icke försumbart förberedelsearbete såväl av redaktionell art (förberedelse av den gemensamma ståndpunkten för de olika dagordningspunkterna och utkastet till rekommendationer) som när det gäller kontakter (samordning med medlemsstaterna, informella kontakter med de övriga fördragsslutande parterna etc.).

4.1.2. Lagstiftande uppgifter

Införlivandet av rekommendationerna i gemenskapens rättsordning motiveras av två faktorer. Dels behovet att fastställa tydliga och precisa skyldigheter för gemenskapens fiskare och dels

behovet att på gemenskapsnivå klargöra medlemsstaternas respektive kommissionens roll i tillämpningen av dessa rekommendationer.

Detta införlivande tar formen av rådsförordningar offentliggjorda i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Dessa förordningar avser främst antagandet av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter, tekniska åtgärder och kontrollåtgärder.

För varje år har omfattningen av detta regelverk tenderat öka i samband med att antalet rekommendationer som dessa organisationer antar flerdubblats till vilket kommer ökningen av antalet organisationer i vilka gemenskapen är engagerad.

Härvid kan noteras att till den kvantitativa aspekten kan också tidsmässiga krav läggas. För att uppfylla sina skyldigheter och sörja för sina fiskares rättssäkerhet, måste gemenskapen genomföra rekommendationerna så snart som de har trätt i kraft, vilket lyfter fram problemet med de handläggningstider som råder vid antagande av rådets förordningar.

Det är därför nödvändigt att gemenskapens instanser genomför en fördjupad analys för att förenkla och rationalisera införlivandet av dessa rekommendationer i gemenskapens rättsordning.

En av de vägar som skulle kunna utforskas vore möjligheten att rådet till kommissionen skulle överlåta behörigheten att anta tillämpningsföreskrifter för slutakter antagna av de regionala fiskerierorganisationerna i vilka gemenskapen är part. Kommissionen skulle inte kunna agera förrän en sådan akt har blivit obligatorisk för gemenskapen, med andra ord när gemenskapen inte har rest invändningar inom den tid som anges i organisationens stadgar.

Kommissionen skulle i förväg officiellt anmäla rekommendationerna till rådet, som den gör för närvarande, och till Europaparlamentet, varmed den säkerställer att dess åtgärder är öppna, och i syfte att möjliggöra för gemenskapen att vid behov utöva sin rätt att resa invändning.

4.2. En uppdelning av de uppgifter som rör insamling och förvaltning av data

4.2.1. Överföring av data

Varje fördragsslutande part måste sända in ett visst antal uppgifter om sin flottas aktiviteter till de regionala fiskeorganisationerna så att de kan förvalta de åtgärder för bevarande och förvaltning som antagits. Dessa uppgifter är av varierande slag: fångstdata och uppgifter om fiskeansträngning, lista över de fartyg som är behöriga att fiska, uppgifter om statistik och urval etc.

I praktiken samlar medlemsstaterna in dessa uppgifter från fartygen och sänder in dem till kommissionen för överföring till de regionala fiskeorganisationerna. Kommissionen spelar sålunda en roll som mellanhand mellan organisationerna och medlemsstaterna vilket motiveras av det faktum att den företräder gemenskapen och ensam ansvarar för genomförande av dess skyldigheter. Dessa överföringar tenderar att bli allt fler och i vissa fall spelar kommissionen endast rollen av "brevlåda", samtidigt som den dock avsätter icke försumbara personalresurser för uppgiften.

Man skulle kunna skilja mellan följande två typer av uppgifter:

- Uppgifter av administrativ karaktär.
- Uppgifter avsedda för statistikändamål vilka är nödvändiga för det vetenskapliga arbetet.

Kommissionen anser att det skulle vara lämpligt att varje medlemsstat, med avseende på gemenskapens skyldigheter och när det gäller det som rör den staten, direkt sände in uppgifter avsedda för statistikändamål, med en kopia till kommissionen. Kommissionen skulle därefter gripa in endast om svårigheter uppstår vid överföringen eller om uppgifterna måste föras samman på gemenskapsnivå. Överföringen av dessa uppgifter skulle också kunna underlättas och rationaliseras genom utnyttjande av lämpliga dataverktyg.

Det ankommer emellertid på gemenskapen att sörja för att de uppgifter som skall samlas in är homogena såväl när det gäller kvalitet som kvantitet i syfte att säkerställa att de är kompatibla och för att beakta principen om lika behandling mellan medlemsstaterna.

4.2.2. Deltagande i tekniska och vetenskapliga kommittéer

Kommissionen förfogar inte över teknisk och vetenskaplig personal i tillräckligt stort antal för att täcka alla kommittéer i de regionala fiskeorganisationerna. Med beaktande av fördelningen i behörighet när det gäller forskning, skulle den sålunda, inom ramen för dessa möten, låta sig företrädas av tekniska och vetenskapliga experter från medlemsstaterna som skulle ta på sig rollen att samordna gemenskapens ståndpunkt. Detta är redan fallet i de vetenskapliga råden i NAFO och ICCAT. Kommissionen träder endast in i efterhand för att samordna gemenskapens politiska ståndpunkt mot bakgrund av resultatet av detta arbete. Detta arrangemang med medlemsstaterna gör det möjligt att kompensera kommissionens brist på vetenskaplig personal.

I syfte att sörja för öppenhet vad avser deltagande av vetenskaplig personal som är beroende av medlemsstaternas forskningsorgan, vore det lämpligt att bestämmelser för detta deltagande samt för spridande av resultaten av arbetet fastställs gemensamt av kommissionen och rådet.

4.3. System för inspektion och kontroll

Den uppenbara konsekvensen av ansvarig och hållbar förvaltning av fiskeresurser är kontroll av fiskeaktiviteter. Utvecklingen av de regionala fiskeorganisationernas roll åtföljs av ökande problem med kontroll som gör denna aspekt särskilt tillspetsad. Utan att ifrågasätta principen om gemenskapens exklusiva behörighet i fråga om fisket och sålunda kommissionens roll, bär medlemsstaterna det främsta ansvaret för tillämpningen av kontrollåtgärderna, nämligen främst tillämpningen av systemen för inspektion och kontroll med avseende på deras egna polisiära befogenheter i egenskap av flaggstat.

Denna rollfördelning, som formaliserats genom förordning EG nr 2847/93 bekräftades och förtydligades inom ramen för den ändring av förordningen som syftar till att förstärka systemet för kontroll av fiskeverksamheter och som antogs av rådet i december 98. Härvid upprepas flaggstatens principiella ansvar för de egna fartyg som utnyttjar resurser i tredje lands vatten eller i internationella vatten

I synnerhet NAFO har infört ett noggrant utarbetat system för inspektion och kontroll och för att genomföra detta system har en fördelning av arbetsuppgifterna gjorts mellan kommissionen och medlemsstaterna⁹. Kommissionen leder också Europeiska gemenskapens pilotprogram för observation som gäller för gemenskapens fiskebåtar som fiskar i NAFO-zonen. För att förstärka samarbetet mellan gemenskapen och Kanada på kontrollområdet har kommissionen slutligen under några års tid chartrat ett inspektionsfartyg. Under de senaste åren har vissa medlemsstater stött gemenskapens insats genom att anslå personal och materiel till inspektionssystemet.

Kommissionens insats i genomförandet av NAFO:s inspektionssystem och av systemet med observatörer kräver placering av två gemenskapsinspektörer på heltid i zonen liksom ständig avsättning av personalresurser i Bryssel för att sörja för den operativa uppföljningen.

Denna investering, som motiveras dels av NAFO:s roll som föregångare och av det särskilt allvarliga tillståndet för resurserna i denna zon liksom de ansträngda förbindelser som rådde mellan Kanada och gemenskapen i början av 90-talet, kan dock inte tillämpas för de inspektionss- och observationssystem som de övriga organisationerna förr eller senare kommer att förse sig med, i likhet med NEAFC som antog sitt system i november 1998.

I enlighet med de allmänna riktlinjer som antagits av kommissionen är det i själva verket nödvändigt att kommissionen på detta område inriktar sig på sina ursprungliga uppdrag att övervaka och samordna medlemsstaternas tillämpning av systemen för inspektion och observatörer och söker frigöra sig från direkta kontrolluppgifter, dvs. genomförandet av dessa system.

Medlemsstaterna borde därför i enlighet med sina skyldigheter när det gäller kontroll, sörja för att avsätta den materiel (inspektionsfartyg eller övervakningsfartyg), personalresurser (inspektörer, observatörer) och de finansiella medel som krävs för införande av dessa nya inspektionss- och kontrollsystem och för observatörer. Det rör sig här om direkta utgifter från medlemsstaterna utan att detta utgör ett bidrag till de regionala fiskeorganisationernas budget.

Kommissionen skulle då ingripa från fall till fall och tillfälligt för att underlätta införandet av ny politik eller nya system för inspektion, kontroll och observatörer, varvid en förutsättning för detta ingripande vore att dessa uppgifter gradvis tas över av medlemsstaterna. Kommissionen skulle för övrigt ingripa i exceptionella situationer exempelvis genom att chartra ett inspektionsfartyg.

5. SLUTSATSER

Gemenskapen har givit uttryck för sin vilja att förstärka sin roll på den internationella scenen, och bekräftar därmed, på fiskeområdet och särskilt när det gäller förvaltning av fiskeresurserna i öppna havet, de förpliktelser som den åtog sig när den ratificerade Förenta Nationernas Havsrättskonvention och övriga internationella rättsliga instrument som kompletterar den konventionen. Denna förstärkta roll förutsätter följande:

⁹ Rådets förordning (EEG) nr 1956/88 av den 9 juni 1988 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för den ordning för gemensam internationell inspektion som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del.

- Att gemenskapen deltar kraftfullt och aktivt i de regionala fiskeorganisationerna, i enlighet med dess exklusiva behörighet när det gäller de externa förbindelserna på fiskeriområdet.
- Att kommissionen såväl som medlemsstaterna ställer upp med den personal och det materiel som krävs för att kunna delta effektivt i de regionala fiskeorganisationernas arbete.
- Att det fastställs bestämmelser för införlivande av de regionala fiskeorganisationernas rekommendationer som säkerställer att processen är både effektiv och öppen.
- Att ett nära och väl fungerande samarbete upprättas mellan kommissionen och medlemsstaterna, grundat på en omläggning av kommissionens verksamheter till dess viktigaste uppdrag, nämligen att företräda gemenskapen för att försvara unionens och dess fiskares intressen, liksom att handha de lagstiftande uppgifterna.
- Att medlemsstaterna tar ansvar, såväl på det finansiella planet som i fråga om materiella och personella resurser, för de förpliktelser som kontrollverksamheterna resulterar i, eftersom exemplet NAFO endast kan och bör utgöra ett undantag som det vore bäst att snart avsluta.

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER REGIONALA FISKEORGANISATIONER

i vilka gemenskapen är fördragsslutande part eller observatör

Namn	Fransk förkortn.	Engelsk förkortn.	Gemenskapens ställning
Nordvästatlantiska fiskerierorganisationen	OPANO	NAFO	Medlem
Kommissionen för bevarande av Antarktis marina levande resurser	CCAMLR	CCAMLR	Medlem
Nordostatlantiska fiskerikommissionen	CPANE	NEAFC	Medlem
Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen	CTOI	IOTC	Medlem
Fiskerikommissionen för Östersjön	CIPMB	IBSFC	Medlem
Nordatlantiska laxorganisationen	OCSAN	NASCO	Medlem
Internationella konventionen om bevarande av atlantisk tonfisk	CICTA	ICCAT	Medlem
Allmänna fiskerirådet för Medelhavet	CGPM	GFCM	Medlem
Fiskerikommittén för östra Centralatlanten	COPACE	CECAF	Medlem
Interamerikanska tropiska tonfiskkommissionen	CIATT	IATTC	Observatör
Fiskerikommissionen för Indiska oceanen	CPOI	IOFC	Medlem ¹⁰
Internationella valfångstkommissionen	CBI	IWC	Observatör

¹⁰ Håller på att upplösas.

FINANSIERINGSÖVERSIKT

1. ÅTGÄRDENS BETECKNING

Gemenskapens deltagande i regionala fiskeriorganisationer

2. BERÖRDA BUDGETPOSTER

Avdelning I A2 A4 A5 A7

A 7000

A 7002

A 7003

A 7010

B7-8001

B2-902

3. RÄTTSLIG GRUND

B7-8001:

- Internationella fiskeorganisationer som Europeiska gemenskapen är fördragsslutande part i:

Rådets beslut av den 4 september 1981 om antagande av konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (EGT L 252, 5.9.1981) (CCAMLR).

Rådets beslut av den 13 december 1982 om antagande av konventionen om bevarande av laxbestånden i Nordatlanten (EGT L 378, 31.12.1982, s. 24) (NASCO).

Rådets beslut av den 25 juli 1983 om anslutning av gemenskapen till konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten (EGT L 237, 26.8.1983, s. 4) (IBSFC).

Rådets beslut av den 9 juni 1986 om anslutning av gemenskapen till internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten, ändrat genom det protokoll som bifogas till utskottets slutbetänkande vid konferensen av staternas befullmäktigade ombud som i Paris undertecknat konventionen den 10 juli 1984 (EGT L 162, 18.6.1986, s. 33) (ICCAT).

Rådets beslut av den 13 juli 1981 om antagande av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten (EGT L 227, 12.8.1981, s. 21) (NEAFC).

Förenta Nationernas organisation för livsmedel och jordbruk (FAO).

Rådets förordning (EEG) nr 3179/78 av den 28 december 1978 om Europeiska gemenskapens antagande av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (EGT L 378, 30.12.1978, s. 1) (NAFO).

Rådets beslut av den 18 september 1995 om gemenskapens anslutning till avtalet om inrättande av en tonfiskkommission för Indiska oceanen (EGT L 236, 5.10.95, s. 24) (CTOI).

Rådets beslut 98/416/EG av den 16 juni 1998 om gemenskapens anslutning till Allmänna rådet för fiske i Medelhavet (EGT L 190, 4.7.1998, s. 34) (CGPM).

Förberedande arbete i de nya internationella fiskeorganisationerna (IATTC, SEAFO) och de Internationella fiskeorganisationer i vilka gemenskapen har observatörsstatus (Internationella havsforskningsrådet (ICES), Internationella valfångstkommissionen (IWC), Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

B2-902:

Rådets förordning (EEG) nr 1956/88 av den 9 juni 1988 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för den ordning för gemensam internationell inspektion som antagits av Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (EGT L 175, 6.7.1988, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 436/92 (EGT L 54, 28.2.1992, s. 1).

Rådets förordning (EG) nr 3069/95 av den 21 december 1995 om ett inspektionssystem i gemenskapens regi för gemenskapens fiskefartyg som fiskar i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra delar (NAFO) (EGT L 329, 30.12.1995, s. 5).

4. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

4.1 Allmänt mål

Gemenskapens exklusiva behörighet i fiskefrågor kräver att den ansluter sig som fördragsslutande part i ett ökande antal regionala fiskeorganisationer, vars arbete blir allt mer omfattande.

För närvarande är gemenskapen fördragsslutande part i tio regionala fiskeorganisationer och observatör inom två andra. Detta betydande deltagande är motiverat av viljan att ta aktiv del i fastställandet av åtgärder för bevarande och förvaltning av de resurser som utnyttjas av gemenskapens redare i syfte att säkerställa dels att de fjärrfiskande nationernas intressen tillvaratas på samma sätt som kuststaternas intressen, och dels att de principer som genomförs i de olika regionala fiskeorganisationerna är konsekventa, samtidigt som varje organisations särart beaktas.

Deltagandet i de regionala fiskeorganisationerna innebär följande fem typer av skyldigheter:

- Att företräda gemenskapens intressen (del A i budgeten): kommissionen företräder gemenskapen i möten med de regionala fiskeorganisationerna och måste vara närvarande vid möten av beslutskaraktär för att med en enda röst lägga fram

gemenskapens ståndpunkt. Kommissionen tar också hand om förberedelsearbetet, såväl det redaktionella som när det gäller kontakter.

- Ett finansiellt bidrag till de regionala fiskeorganisationernas budget och verksamhet (budgetpost B7-8001).

- Att delta i de regionala fiskeorganisationernas arbete (budgetpost B7-8001): Eftersom kommissionen inte förfogar över tillräcklig teknisk och vetenskaplig personal för att täcka alla tekniska och vetenskapliga kommittéer i de regionala fiskeorganisationerna och med hänsyn till behörighetsfördelningen när det gäller forskning, låter sig kommissionen företrädas av experter från medlemsstaterna i dessa kommittéer.

- Att införliva rekommendationer i gemenskapens rättsordning (del A i budgeten): Denna skyldighet faller på kommissionen och motiveras dels av behovet att fastställa klara skyldigheter för gemenskapens fiskare och dels av behovet att klargöra medlemsstaternas och kommissionens roll i genomförandet av dessa rekommendationer.

Detta införlivande tar formen av rådets förordningar som offentliggörs i EGT.

- Att genomföra de åtgärder för bevarande och förvaltning som antagits (Budgetpost B2-902)

4.2 Period som omfattas av åtgärden och bestämmelser om förlängning

Icke tidsbestämd period

5. KLASSIFICERING AV UTGIFTER OCH INKOMSTER

5.1 Obligatoriska utgifter : B7-8001/ Icke-obligatoriska utgifter : Del A

B2-902

5.2 Differentierade anslag: B7-8001

B2-902

Icke-differentierade anslag: A

5.3 Typ av inkomster som avses: ej tillämplig

6. TYP AV UTGIFTER OCH INKOMSTER

- B7-8001: bidrag med 100%
- B2-902: finansiering med 100%
- Del A: finansiering med 100%

7. BUDGETKONSEKVENSER

7.1 Metod för att beräkna åtgärdens totala kostnad (samband mellan de enskilda kostnaderna och den totala kostnaden)

7.2 Kostnadernas fördelning mellan åtgärdens olika delar

Beräknad kostnad i miljoner euro (löpande priser)

Fördelning Budgetpost B7- 8001	Kod rättslig grund (= punkt 3)	1999	2000	Var. i %
Bidrag till internationella organisationer		3,404	2,525	-25,8
Förberedande arbete i nya organisationer		0,296	0,344	+16,2
Pilotprojekt		0,000	0,236	+100
	TOTALT	3,700	3,105	-16

Fördelning Budgetpost B2- 902	Kod rättslig grund (= punkt 3)	1999	2000	Var. i %
Chartring av inspektionsfartyg		1,499	1,499	0
Observatörer		1,410	1,500	6,38
Tjänsteresor för inspektörer i internationella farvatten		p.m	p.m	
	TOTALT	2,909	2,999	

7.3 Driftsutgifter för studier, experter etc. som ingår i del B i budgeten

Beräknade kostnader i miljoner euro, upp till 3:e decimalen

Varav inom budgetpost B7-8001:	1999	2000	Var. i %
a) Tekniskt och administrativt stöd (A.T.A.) - Vetenskapliga samordnare (ICCAT, IOTC, SEAFO, IATTC) - MS experter som deltar punktvis i de regionala fiskeorg. vetenskapliga och tekniska kommittéer (IBSFC, IOTC, IATTC, ICCAT,...)	0,110	0,200 0,175	
deltotal a)	0,110	0,375	+240
b) Utgifter för särskilt stöd (Strukturfonderna och forskningsprogram) under utarbetande..			
deltotal b)			
c) Övriga utgifter för stöd: - Studier - Expertmöten - Information och skrifter		0,090	
deltotal c)		0,090	+100
(a+b+c) = TOTALT	0,110	0,465	+320

Varav för budgetpost B2-902:	1999	2000	Var. en %
TOTALT	0,05	0	

7.4 Tidsplan för åtagandebemyndiganden / betalningsbemyndiganden

Beräknade kostnader i miljoner euro

	År n	n+1	n+2	N+3	n+4	N+5 och följande år	Totalt
Åtagandebemyndiganden							
Betalningsbemyndiganden							
År n							
n+1							
n+2							
n+3							
n+4							
n+5 och följande år							
Totalt							

8. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

Ingående av avtal med de internationella fiskeorganisationerna som syftar till att införa bestämmelser om revision vid genomförandet av särskilda åtgärder/projekt.

9. ANALYS AV KOSTNADSEFFEKTIVITET

9.1 Särskilda och kvantifierbara mål. Målgrupp

- Särskilda mål: Aktivt deltagande från Europeiska gemenskapernas sida i de internationella fiskeorganisationer vars uppgift är att sörja för ett långsiktigt bevarande och ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i öppna havet.
- Målgrupp: - Internationella fiskeorganisationer i vilka Europeiska gemenskapen har ställning som fördragsslutande part eller observatör (IOTC, CCAMLR, CGPM, FAO, IBSFC, ICES, IWC, NAFO, NASCO, NEAFC, ICCAT, SEAFO).
- Den fjärrfiskande flottan

9.2 Skäl för åtgärden

- Behov av gemenskapsfinansierat stöd i synnerhet med hänsyn till subsidiaritetsprincipen. Med avseende på gemenskapens exklusiva behörighet på fiskeområdet måste den utöva denna externa behörighet och närvara inom dessa organisationer för att försvara gemenskapsflottans intressen liksom för att visa sin strävan att bevara resurserna

9.3 Uppföljning och utvärdering av åtgärden

De internationella fiskeorganisationerna inlämnar varje år budgetförslag till de fördragsslutande parterna. Då kan kommissionen granska, kontrollera och kommentera dessa projekt. Varje år granskar också de fördragsslutande parterna genomförandet av budgeten.

Därutöver ingår kommissionen avtal med de internationella organisationerna om bestämmelser om revision för genomförandet av särskilda åtgärder/projekt som medfinansieras av Europeiska gemenskapen.

Dessa bestämmelser ger kommissionen möjligheter att kontrollera verifikationshandlingar och göra kontroll på plats av genomförandet av de projekt/åtgärder som den medfinansierar.

10. ADMINISTRATIVA UTGIFTER (DEL A I AVSNITT III I ALLMÄNNA BUDGETEN)

10.1 Konsekvens för antalet tjänster

Typ av tjänster		Erforderlig personal för att förvalta åtgärden		varav		Period
		Fasta tjänster	Tillfälliga tjänster	Befintliga tjänster inom berört GD eller berörd enhet	Ytterligare tjänster	
Fast anställda eller tillfälligt anställda	A	11,75		8,75	3	obestämd
	B	5,25	4	7,25	2	
	C					
Andra tjänster						
END			1		1	
Kontraktsanställd A			1		1	
Totalt		17	6	16	7	

Den faktiska avsättningen av nödvändiga administrativa medel kommer att baseras på kommissionens årliga beslut om fördelning av medel, med hänsyn till vilket antal tjänster och vilka ytterligare medel som beviljas av den budgetansvariga myndigheten.

För ytterligare medel, ange enligt vilken rytm de behöver ställas till förfogande.

1 A; 1 END; 1 B (från och med år 2000)

2 A; 1 AUX A; 1 B (från och med år 2001)

10.2 Total budgetkonsekvens av ytterligare personal

(euro)

	Belopp	Beräkningsmetod
Fast anställda	540.000 €	5 x 108.000 € Avdelning A1 A2 A4 A5 A7
Tillfällig personal		
Övriga resurser (ange budgetpost)		
END A-7003	41.000 €	1 x 41.000 €
Kontraktсанställd A-7000	87.000 €	1 x 87.000 €
Totalt	668.000 €	

10.3 Ökning av andra administrativa utgifter till följd av åtgärden, särskilt kostnader som följer av möten i kommittéer och expertgrupper

(euro)

Budgetpost (nr och benämning)	Belopp	Beräkningsmetod
A-7010 tjänsteresor	87.500 €	Genomsnittlig kostnad för en tjänsteresa x tjänsteresor/år x antal personer 2.500 € x 5 x 7
Totalt	87.500 €	